

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det, som hr. Frank Aaen omtaler som vildledning, kan man jo sige hænger sammen med, at der er meget stor usikkerhed.

Det er meget vigtigt for os, at den vejledning, man får som forbruger, er en oplysning om, hvor meget man selv udsættes for. Der er selvfølgelig hele diskussionen om, hvor meget der er i den enkelte cigaret, men det er jo ikke nødvendigvis et udtryk for, at det så er det, forbrugeren får i sig.

Derfor er det meget vigtigt, at vi også her holder diskussionen på et seriøst niveau, nemlig det, at alting afhænger af, hvor meget man suger i cigaretten, hvor tit man suger, om man holder for de huller, der er i sådan noget filter, der er omkring. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på alle teknikaliteterne, for jeg har aldrig nogen sinde selv været ryger, så på den måde har jeg ikke nogen praktisk erfaring.

Det, der er det vigtige, er, at vi finder en standard for, hvad det så er, man belastes med, og der synes jeg, det er meget vigtigt, vi så tager diskussionen ud fra et seriøst niveau og ikke ud fra, hvad der måtte være i den enkelte cigaret, men hvordan man bliver påvirket som forbruger.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man skulle tro ud fra fru Ebdrops rosende ord til ministeren, at de var fra samme parti, man kunne i hvert fald få den mistanke.

Når nu der bliver svaret, at man ikke behøver oplyse det, fordi det kommer an på, hvordan man indtager røgen fra en cigaret, er det jo korrekt. Så kan man jo sådan set bruge det samme argument i forhold til f.eks. noget af det legetøj, der er mærket, at det indeholder ftalater. Det kommer jo også an på, om der er et barn, der sutter på legetøjet, eller hvordan man nu omgås det.

Det samme gælder, når man bruger handsker til benzin, fordi der er en eller anden form for mærkning af, at det er giftigt. Det samme gælder, når man angiver procenter på alkoholflasker. Der kunne man jo reelt også godt skrive, at indholdet af den her flaske gør, at du bliver beruset. Så var den sådan set ikke længere, for man kan sige, at det kommer an på, hvordan folk indtager det, om de indtager det før maden, efter maden, med et eller andet eller uden et eller andet.

Selvfølgelig kan man sige, at alle oplysninger jo skal ses i en eller anden form for kontekst. Men det er bare svært at forstå, hvorfor man modsætter sig, at forbrugerne får de optimale oplysninger.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jamen det modsætter vi os bestemt heller ikke. Vi sikrer tværtimod, at det, vi laver, gør, at forbrugerne får de nøjagtige oplysninger.

Jeg forstår ikke helt hr. Kamal Qureshis argumentation, for sagen er jo den, at vi ved, at ftalater er skadelige, de er f.eks. skadelige for små børn. Derfor vil vi have mærket, hvis der er ftalater steder, hvor de ikke skal være.

Til alkoholeksemplet kan man sige, at det jo er meget målbart. Der er f.eks. forskel på at drikke en øl med en forholdsvis lille alkoholprocent og så drikke noget stærk vodka. Der kan man jo som person ud fra de oplysninger styre, hvor stor en påvirkning man vil have af det, men det er meget nemt at måle.

Det, der er hele humlen ved det, er jo, at det er svært at måle, hvad det er for en påvirkning, man får. Derfor er det, jeg bare siger, at man jo får at vide, når man køber en pakke cigaretter, at det på alle måder er skadeligt, og for mig er det i hvert fald det vigtige, at alle ved, at det er livsfarligt at ryge.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror da, vi er enige om, at vi ikke behøver at fortælle folk, at rygning er sundhedsskadeligt. Det står på pakken, så den information er i hvert fald til stede.

Man får jo næsten indtryk af, at fru Inge-Lene Ebdrup er uenig i, at der skal være nogle mere præcise målinger, men det tror jeg ikke. Spørgsmålet er sådan set, om de målemetoder er noget, forbrugerne kan bruge, eller om man ikke behøver at bruge dem, fordi der jo i forvejen står, at det er farligt.

Kl. 14.35

Der må man jo sige, at der er en lang række informationer. F. eks. ved dieselsløg har vi nogle metoder, der siger, at der er så mange partikler i røgen, der kommer ud fra den her bil eller bus, at man kan sige, at røgen er giftig. Men behøver vi at vide, hvor giftig den er? Ja, det gør vi, for det kan gøre, at den enkelte forbruger og vi som samfund kan bruge de informationer til at være mere præcise, bl.a. med hensyn til indtagelse af